

CLAIMS RESOLUTION TRIBUNAL
בית הדין לבוררות בנושא החשבונות הרדומים בשוויץ – CRT

להתייחסות בלבד - הנוסח האנגלי הינו הקובע

בעניין ההתדיינות המשפטית לגבי נכסי קורבנות השואה
תיק מס' CV96-4849

מענק מאושר

לתובע [שם חסוי]
המיוצג על ידי [שם חסוי]

בעניין חשבונות על שם Ljudevit (Ludwig) Kohn and Melanija Kohn

מס' תביעה: 005338/AC

גובה המענק: 1,475,000.00 פרנקים שוויצרים

מענק מאושר זה מתבסס על תביעתו של [שם חסוי] (להלן "התובע") לחשבון על שם [שם חסוי]. מענק זה הוא בעניין החשבונות שפורסמו ושלא פורסמו על שם Ljudevit (Ludwig) Kohn (להלן "בעל החשבונות L. Kohn") ו-Melanija Kohn (להלן "בעלת החשבונות M. Kohn") (להלן ביחד "בעלי החשבונות"), בהם ל- [שם חסוי] (להלן "בעל ייפוי הכוח בחשבונות [שם חסוי]"), ל- [שם חסוי] (להלן "בעל ייפוי הכוח בחשבונות [שם חסוי]"), ול- [שם חסוי] (להלן "בעלת ייפוי הכוח בחשבונות [שם חסוי]") (להלן ביחד "בעלי ייפוי הכוח בחשבונות") היו ייפוי כוח בחשבונות, בבנק [שם הבנק חסוי] (להלן "הבנק").¹

כל המענקים מתפרסמים. במידה שהתובע דרש חיסיון לגבי תביעתו, כמו במקרה דנן, שם התובע, שמות קרובי משפחתו, להוציא את שם בעל החשבון, ושמו של הבנק נשמרים חיסויים.

מידע שהוגש על ידי התובע

התובע הגיש טופס תביעה בו זיהה את בעל ייפוי הכוח בחשבונות [שם חסוי] כבן דוד של אמו דרך נישואין, [שם חסוי], אשר נולד ביוגוסלביה, ואשר נשא ל- [שם חסוי] ב- 1937 ביוגוסלביה. התובע ציין שקרוב משפחתו, שהיה יהודי, התגורר בזגרב, יוגוסלביה (היום קרואטיה) עד 1940 או 1941, ושלא היו לו ילדים. התובע הוסיף שקרוב משפחתו נעצר יחד עם אישתו בבית סוהר ממנו הצליחו להימלט. לפי התובע, קרוב משפחתו התכוון להגיע לאי "ראב", יוגוסלביה (היום קרואטיה), על מנת לידע את אמו של התובע במספר חשבון הבנק שהיה לו בשוויץ, אבל נעצר שוב עם אישתו ושניהם נרצחו באי "פאג", יוגוסלביה (היום קרואטיה), ב- 1943. התובע ציין שהוא והוריו התגוררו בבילובר, יוגוסלביה (היום קרואטיה), נשלחו למחנה בזגרב, ונמלטו לאי "ראב", מקום בו נשאר התובע עד 1943. בנוסף, התובע מציין שב- 1964 אמו, שהיתה קרובת המשפחה היחידה של [שם חסוי], הגישה תביעה, ללא הצלחה,

¹ ה-CRT מציין שברשימה שפורסמה בפברואר 2001 ובה מופיעים החשבונות שלגביהם הוועדה העצמאית של אישי ציבור (Independent Committee of Eminent Persons, להלן "ICEP") קבעה שהם שייכים באופן קרוב לוודאי או אפשרי לקורבנות רדיפות הנאצים (להלן "רשימת ICEP"), Melanija Kohn מופיעה כבעלת שלושה חשבונות. בעקבות בדיקה לעומק, ה-CRT קבע שלפי רשומות הבנק מדובר בעצם בחמישה חשבונות כבעלות בעלי החשבונות.

דרך קרן קיימת לישראל, על מנת לקבל חזרה נכסים משוויץ. בשיחת טלפון עם ה-CRT ב-18 ביוני 2004, אישתו של התובע, [שם חסוי], ציינה שעקב אירוע מוחי, התובע משותק ואינו יכול לדבר. לפי אישתו של התובע, יתכן ש-[שם חסוי] השתמש בשם [שם חסוי] כדי להסתיר את חיותו יהודי. אישתו של התובע ציינה ש-[שם חסוי] היה צאצא של משפחה עמידה מאוד ושהוא היה בן 30 בערך כשנרצח. אישתו של התובע הסבירה שהתובע הינו בן המשפחה היחיד שעוד חי.

כביסוס לתביעתו, התובע הגיש מספר מסמכים, הכוללים: (1) העתק של טופס, מתאריך ה-12 באפריל 1964, בו צוין שאמו, [שם חסוי], מבית [שם חסוי], הגישה תביעה בנוגע לנכסים בשוויץ אשר בבעלות [שם חסוי], שהיה בעלה של בת דודתה, שהתגורר ברח' Mosinskijeva בזגרב ושנספה בשואה; ו-(2) העתק של מכתב מתאריך 21 באוגוסט 1965, מהשלטונות השוויצריות, בו צוין שלא מצאו נכסים שהיו שייכים ל-[שם חסוי].

התובע ציין כי נולד ב-28 במרץ 1928 בבילובר.

מידע זמין ברשומות הבנק

רשומות הבנק כוללות כרטיס לקוח, טופס ייפוי כוח בחשבון, רשימת ניירות ערך ותדפיסים ממאגר המידע של הבנק. לפי רשומות אלה, בעל החשבונות L. Kohn היה Ljudevit (Ludwig) Kohn ובעלת החשבונות M. Kohn היתה Mme. (גב') Vve. (אלמנה) Melanija Kohn, מבית [שם חסוי], אלמנתו של בעל החשבונות L. Kohn, אשר התגוררה ב-11 Mosinskijeva, זגרב, ובעלי ייפוי הכוח בחשבונות היו בנם, [שם חסוי], ו-[שם חסוי] ו-Madame (גב') [שם חסוי].

רשומות הבנק מראות שבעל החשבונות L. Kohn ניהל חברה בשם Filipa Deutscha Sinovi ופתח חשבון ניירות ערך, מס' [חסוי], בסניף ציריך בבנק, ונתן ייפוי כוח בחשבון לבעלת החשבונות M. Kohn ב-4 במאי 1927. ברשומות הבנק נמצאו דוגמות של חתימותיהם של בעלי החשבון. רשומות הבנק לא מראות מתי נסגר החשבון, למי שולמה היתרה או מה היה שווי של החשבון. המבקרים שחקרו את הבנק הזה כדי לזהות חשבונות בבעלות קורבנות רדיפות הנאצים, לפי ההוראות שקבלו מהוועדה העצמאית של אישי ציבור (Independent Committee of Eminent Persons, להלן "ICEP") לא מצאו את החשבון הזה במערכת של החשבונות הפתוחים של הבנק, ועל כן הניחו שהחשבון נסגר. מבקרים אלה ציינו שלא מצאו עדות לפעילות בחשבון האמור לאחר 1945. אין הוכחות ברשומות הבנק כי בעלי החשבון או יורשיהם סגרו את החשבון וקבלו את היתרה.

כמו כן, רשומות הבנק מראות שב-16 במרץ 1939, בעלת החשבונות M. Kohn קבלה על עצמה שלושה חשבונות שהיו בבעלות בעלה המנוח, וסומנו כמס' חשבון [חסוי]. לפי רשומות הבנק, בבעלותה היו חשבון ניירות ערך ושני חשבונות פיקדון לפי דרישה, אחד בפרנקים שווייצרים והשני בלירות סטרלינג, ולבעלי ייפוי הכוח היה יפוי כוח בחשבונות האלה. רשומות הבנק מציינות שבעלת החשבונות M. Kohn ביקשה מן הבנק להחזיק את הדואר הקשור לחשבונות. לפי רשומות אלה, ב-16 במרץ 1939 השווי הכולל של שלושת החשבונות היה 92,000.00 פרנקים שווייצרים בקירוב, כולל מזומן וניירות ערך. כמו כן, רשומות אלה מראות שב-20 בפברואר 1940 חשבון ניירות הערך הכיל את הניירות הבאות, אשר הוחזקו בבנק "Bank of Manhattan Co.", בניו יורק:

- איגרות חוב עם ערך נומינלי של 35,000.00 דולרים אמריקנים, מסוג: *7% Royaume des Serbes, Croates & Slovènes 1922/62 Secured Ext. gold bds. Série "B"*
- איגרות חוב עם ערך נומינלי של 222.50 דולרים אמריקנים, מסוג: *5% Yougoslavie Funding 1956, cert. fract. sans coupon*
- איגרות חוב עם ערך נומינלי של 7,600.00 דולרים אמריקנים, מסוג: *5% Royaume de Yougoslavie Funding 1956*

לפי רשומות הבנק, חשבון ניירות הערך ושני חשבונות הפיקדון לפי דרישה נסגרו ב- 6 בינואר 1947. שווי החשבונות ביום סגירתם הוא בלתי ידוע. אין הוכחות ברשומות הבנק כי בעלת החשבונות M. Kohn, בעלי יפוי הכוח בחשבונות או יורשיהם סגרו את החשבונות וקבלו את היתרה.

בהתאם לסעיף 6 של סדרי הדין החלים על הליך יישוב התביעות, כפי שתוקנו, (להלן "סדרי הדין"), ה- CRT ביקש סיוע מרצון מהבנק על מנת לקבל מידע נוסף בנוגע לחשבונות אלה (להלן "סיוע מרצון"). הבנק מסר ל- CRT מסמכים נוספים. מסמכים אלה כוללים כרטיס לקוח, רשימת חשבונות ממוספרים ושני מכתבים פנימיים.

לפי רשומות אלה, לבעל החשבונות L. Kohn היה חשבון ניירות ערך נוסף, מס' [חסוין], שבעלת החשבונות M. Kohn לקחה על עצמה ב- 2 במרץ 1939, וסומן כמס' חשבון [חסוין]. רשומות הבנק מראות שחשבון ניירות הערך הועבר לסניף ג'נבה של הבנק ב- 23 באוגוסט 1939. רשומות הבנק לא מראות מתי נסגר החשבון, למי שולמה היתרה או מה היה שווי של החשבון. אין הוכחות ברשומות הבנק כי בעלת החשבונות M. Kohn או יורשיה סגרו את החשבון וקבלו את היתרה.

CRT - בדיקת ה

זיהוי בעל יפוי הכוח בחשבונות [שם חסוין]

התובע זיהה באופן סביר את בעל יפוי הכוח [שם חסוין]. שם המשפחה, עיר וארץ המגורים של קרוב המשפחה של התובע מתאימים לשם המשפחה שפורסם, ולעיר ולארץ המגורים שפורסמו לגבי בעלת החשבונות [שם חסוין], שהיתה אמו של בעל יפוי הכוח בחשבונות [שם חסוין]. התובע זיהה את כתובתו של בעל יפוי הכוח [שם חסוין], מידע המתאים למידע שלא פורסם לגבי בעלי החשבונות, הכלול ברשומות הבנק.

כביסוס לתביעתו, התובע הגיש מספר מסמכים, הכוללים טופס תביעה שהוגש על ידי אמו ב- 12 באפריל 1964, בנוגע לנכסים בשוויץ אשר בבעלות [שם חסוין], שהתגורר ברח' Mosinskijeva בזגרב, מה שמאמת באופן בלתי תלוי שמי שנתען שהינו בעל יפוי הכוח בחשבונות [שם חסוין] נקרא באותו שם והתגורר באותו רחוב שמופיעים ברשומות הבנק כשמה וככתובתה של בעלת החשבונות [שם חסוין] (אמו של בעל יפוי הכוח [שם חסוין]).

ה- CRT מציין שהתובע לא זיהה את בעלי החשבונות, אבל זיהה באופן סביר את בעל יפוי הכוח [שם חסוין], שהיה בבנם. בנוסף, ה- CRT מציין שהתובע היה רק ילד בזמן מלחמת העולם השנייה, ולכן יתכן שאין ברשותו מידע רב בנוגע למשפחה הרחבה מצד אמו. לבסוף, ה- CRT מציין שהוגשו תביעות נוספות לחשבונות אלה אבל התביעות לא נמצאו מתאימות לחשבונות בגלל אי התאמה בין ארץ המגורים כפי שהוגשה על ידי תובעים אלה ובין ארץ המגורים של בעלי החשבונות.

מעמד של בעלי החשבונות כקורבנות של רדיפות הנאצים

ה- CRT מציין שלמרות שהתובע לא ציין שבעלי החשבונות היו קורבנות של רדיפות הנאצים, בנם, בעל יפוי הכוח [שם חסוין], היה קורבן של רדיפות הנאצים. לפי התובע בעל יפוי הכוח [שם חסוין], היה יהודי ונרצח באי "פאג", יוגוסלביה (היום קרואטיה) ב- 1943. כמו כן, התובע הגיש טופס, מתאריך ה- 12 באפריל 1964, בו צוין שאמו, [שם חסוין], מבית [שם חסוין], הגישה תביעה בנוגע לנכסים בשוויץ אשר בבעלות [שם חסוין], שנספה בשואה.

הקשר המשפחתי של התובע עם בעלי החשבונות

התובע הוכיח באופן סביר שבעל יפוי הכוח [שם חסוין], היה קרוב משפחתו כאשר מסר מידע ספציפי המוכיח שבעל יפוי הכוח [שם חסוין], היה בן דוד של אמו של התובע דרך נישואין. מסמכים אלה כוללים טופס, מתאריך ה- 12

באפריל 1964, בו צוין שאמו של התובע, [שם חסוי], מבית [שם חסוי], הגישה תביעה בנוגע לנכסים בשוויץ אשר בבעלות בן דוד שלה דרך נישואין, [שם חסוי]. ה- CRT מציין שבעל ייפוי הכוח [שם חסוי], היה בנם של בעלי החשבונות, ולכן, כשהתובע הוכיח באופן סביר שבעל ייפוי הכוח [שם חסוי], היה קרוב משפחתו, בו זמנית הוא הוכיח שבעלי החשבונות היו קרובי משפחתו. אין כל מידע לפיו לבעלי החשבונות יורשים נוספים בחיים.

בעניין תשלום יתרת החשבונות

לפי רשומות הבנק, חשבון ניירות הערך מס' [חסוי] ושני חשבונות הפיקדון לפי דרישה הקשורים אליו נסגרו ב- 6 בינואר 1947. רשומות הבנק לא מציינות מה עלה בגורלו של חשבון ניירות הערך מס' [שם חסוי] או של חשבון ניירות הערך מס' [שם חסוי] (לשעבר חשבון ניירות הערך מס' [שם חסוי]).

מכוון שבעל החשבונות L. Kohn לא היה בין החיים ב- 1939; מכוון שבעל ייפוי הכוח [שם חסוי], בנם של בעלי החשבונות, התגורר ביוגוסלביה הכבושה על ידי הנאצים ונרצח ב- 1943; מכוון שאין ראיה שהיתרה בחשבונות שולמה לבעלי החשבונות או לבעלי ייפוי הכוח, ואין ראיה לתאריך סגירת שנים מחשבונות ניירות הערך; מכוון שבעלת החשבונות M. Kohn או יורשיה לא יכלו לקבל מידע מן הבנק אודות החשבונות לאחר מלחמת העולם השנייה בשל הנוהג בבנקים השוויצרים להימנע מלמסור מידע או למסור מידע שגוי בנוגע לחשבון בתגובה לבקשת מידע על ידי בעלי חשבונות, זאת בשל חשש מחבות כפולה; ומכוון שניתן ליישם את חזקות (ח) ו- (י) שבסעיף 28 של סדרי הדין (ראה נספח א'), הכרעתו של ה- CRT היא כי סביר שהיתרה בחשבונות לא נתקבלה על ידי בעלי החשבונות, בעלי ייפוי הכוח בחשבונות או יורשיהם. בהתבסס על התקדימים וסדרי הדין, מפעיל ה- CRT מספר הנחות על מנת לקבוע אם בעלי החשבונות או יורשיהם קבלו את היתרה שבחשבונות.

הבסיס למענק

ה- CRT קבע כי ראוי לפסוק מענק לטובת התובע. ראשית, התביעה הינה קבילה בהתאם לקריטריונים המפורטים בסעיף 18 של סדרי הדין. שנית, התובע הוכיח כי סביר שבעלי החשבונות היו הוריו של בן דוד אמו דרך נישואין, וקירבה זו מצדיקה את המענק. שלישיית, ה- CRT קבע כי סביר שבעלי החשבונות, בעלי ייפוי הכוח בחשבונות או יורשיהם לא קבלו בעבר את היתרה שבחשבונות הנדונים.

סכום המענק

במקרה הנוכחי, לבעלי החשבונות היו שלוש חשבונות ניירות ערך ושני חשבונות פיקדון לפי דרישה.

בנוגע לחשבון ניירות הערך מס' [חסוי] ולחשבון ניירות ערך מס' [חסוי], בהתאם לסעיף 29 של סדרי הדין, כאשר השווי בחשבון אינו ידוע, כמו במקרה דנן, הישוב השווי הנוכחי נעשה בעזרת השווי הממוצע של חשבון מאותו סוג בשנת 1945. לפי חקירת ICEP, בשנת 1945 השווי הממוצע של חשבון ניירות הערך היה 13,000.00 פרנקים שוויצרים. לכן, השווי הממוצע של שני חשבונות ניירות הערך ב- 1945 היה 26,000.00 פרנקים שוויצרים.

בנוגע לחשבון ניירות הערך מס'. [חסוי] ושני חשבונות הפיקדון לפי דרישה הקשורים אליו שהיו בבעלות בעלת החשבונות M. Kohn, לפי רשומות הבנק, ב- 16 במרץ 1939 השווי הכולל של שלושת החשבונות היה 92,000.00 פרנקים שוויצרים בקירוב, כולל מזומן וניירות ערך. כמו כן רשומות אלה מראות שב- 20 בפברואר 1940 בחשבון ניירות הערך הכיל את הניירות הבאות, אשר הוחזקו בבנק "Bank of Manhattan Co.", בניו יורק:

- איגרות חוב עם ערך נומינלי של 35,000.00 דולרים אמריקנים, מסוג: *7% Royaume des Serbes, Croates & Slovènes 1922/62 Secured Ext. gold bds. Série "B"*
- איגרות חוב עם ערך נומינלי של 222.50 דולרים אמריקנים, מסוג: *5% Yougoslavie Funding 1956, cert. fract. sans coupon*

- איגרות חוב עם ערך נומינלי של 7,600.00 דולרים אמריקנים, מסוג: *Royaume de Yougoslavie Funding 1956*

בהתאם להוראות לאומדן בטחונות ("Guidelines for the Valuation of Securities") שהועברו ל-CRT על ידי הממונה המיוחדת הלן יונס, ככלל, ערכן הנומינלי של איגרות חוב שאינן חדלות פירעון יוענק לתובע במידה וערך השוק הינו נמוך מהערך הנומינלי במועד בו נראה כי בעל החשבון איבד שליטה על חשבוננו. ה-CRT מעריך כי במידה ואכן הייתה לבעל החשבון היכולת לבחור באופן חופשי לגבי חשבוננו, הרי שהיה בוחר להמשיך ולהחזיק באיגרות חוב שלו עד למועד פירעוננו, זאת כדי להימנע מהפסדים. לפי העיתון *New York Times*, איגרות החוב 7% ונסחרו בשער של- 10.4375². לפיכך, הערך בשוק של איגרות חוב אלה היה 3,653.13 דולרים אמריקנים, השווים ל- 16,110.30 פרנקים שווייצרים³. בנוגע לשתי איגרות החוב האחרות, לפי ה- *New York Times*, השער הנומינלי שלהן היה מעל ערכן בשוק. לכן, יעשה שימוש בערך הנומינלי של איגרות חוב אלה כדי לקבוע את סכום המענק. הסכום הכולל של שתי איגרות החוב האלה היה 7,822.50 דולרים אמריקנים, השווים ל- 34,497.23 פרנקים שווייצרים. אם כך, הסכום הכולל של ניירות הערך היה 50,607.53 פרנקים שווייצרים.

ה-CRT מציין שרשומות הבנק מראות שהשווי הכולל של חשבון ניירות הערך ושל שני חשבונות הפיקדון לפי דרישה שהוחזקו תחת מס' 22.159 היה 92,000.00 פרנקים שווייצרים בקירוב. מכון ששווי של חשבון ניירות הערך נקבע ל- 50,607.53 פרנקים שווייצרים, הכרעתו של ה-CRT היא שהערך הכולל של שני חשבונות הפיקדון לפי דרישה היה 41,392.47 פרנקים שווייצרים, זאת אומרת, 20,696.24 פרנקים שווייצרים האחד ו- 20,696.24 פרנקים שווייצרים האחר.

לכן, השווי הממוצע ב- 1945 של חמשת החשבונות היה 118,000.00 פרנקים שווייצרים. השווי הנוכחי של סכום זה נקבע על ידי הכפלת השווי ההיסטורי במקדם 12.5, בהתאם לסעיף 131(1) של סדרי הדין. לפיכך, הסכום הכולל של המענק הוא 1,475,000.00 פרנקים שווייצרים.

הקף המענק

תשומת לב התובע לכך, כי בהתאם לסעיף 20 של סדרי הדין, ה-CRT ימשיך ויחקור בנוגע לתביעתו כדי לקבוע אם קיימים חשבונות בנק נוספים בשווייץ שביכולתו לתבוע. חקירה זו כוללת חיפוש בבסיס הנתונים של כלל החשבונות (המכיל רשומות אודות 4.1 מיליון חשבונות בנק שווייצרים מן השנים 1933 עד 1945).

אישור המענק

ה-CRT מאשר מענק זה לצורך אישורו של בית המשפט ותשלום על ידי הממונים המיוחדים.

Claims Resolution Tribunal
23 יוני 2006

² *New York Times (1857 – Current file)*; 2 January 1941; ProQuest Historical Newspapers The New York Times (1851 – 2003). לפי הממונה המיוחדת הלן ב. יונץ, לא היה ציטוט שער לתאריך הספציפי, לכן נעשה שימוש בשער הממוצע לאותה שנה. ב- 1940, השער הגבוה היה 14.375, הנמוך 6.5, והממוצע 10.4375.

³ ה-CRT עושה שימוש בשערי הליפין רשמים כאשר מחליף מטבע זר לפרנקים שווייצרים.